

Biuletyn

Lectorium Rosicrucianum

październik 2014

© Copyright by Lectorium Rosicrucianum
Międzynarodowa Szkoła
Złotego Różokrzyża

All rights reserved

Wszystkie prawa zastrzeżone

Adres Szkoły Duchowej
Lectorium Rosicrucianum
ul. Wojska Polskiego 99
98-300 Wieluń.

www.rozokrzyz.pl

e-mail: info@rozokrzyz.pl

Facebook:

www.facebook.com/rozokrzyz

Twitter:

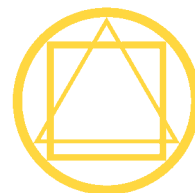
www.twitter.com/rozokrzyz

Literatura Szkoły Duchowej

www.rozekruispers.pl

Czasopismo Pentagram

www.czasopismopentagram.pl

Biuletyn Lectorium Rosicrucianum, Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża

Biuletyn jest elektronicznym informatorem Lectorium Rosicrucianum, Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża.

Adresowany jest on do ludzi poszukujących głębszego zrozumienia samych siebie, naszego miejsca we Wszechobjawieniu oraz spojrzenia z innej strony na zjawiska zachodzące w otaczającym nas świecie. Prezentowane w nim treści mają przede wszystkim pomóc nam dostrzec Światło, które towarzyszy człowiekowi w jego wędrówce przez świat i nieustannie wzywa go do ścieżki wyzwolenia.

w Katowicach, ul. Fancuska 33 A

w Krakowie, ul. Chopina 19

w Koszalinie, ul. Andersa 26

w Warszawie, ul. Inżynierska 3/5

we Wrocławiu, ul. Wandy 7/11

Działalność w innych miastach

Bydgoszcz

Cieszyn

Częstochowa

Gańsk

Jelenia Góra

Lublin

Lwów

Łódź

Opole

Poznań

Radom

Szczecin

Słupsk

Świdnica

Wałbrzych

Filozofia Platona i Powszechne Braterstwo na Zachodzie

Sokrates i Platon należą do tych, którzy nieśli ludzkości bezpośrednio orędzie Braterstwa Życia. Światło jaśniało w ich głowach i sercach, a *Daimonion* Sokratesa przemawiało wewnętrznie do człowieka, odkrywając mu prawa Ducha. Jednak mimo ścisłego związku z Braterstwem, nawiązywali oni przecież, jak każdy wysłannik Światła, do tradycji szkół duchowych, które już wcześniej objawiły się w materii.

U Platona niezaprzeczalne są wpływy filozofii hermetycznej. W pewnych dialogach, na przykład w *Timajosie*, odwołuje się on wprost do mądrości egipskiej. Niezaprzeczalny jest też wpływ myśli Pitagorasa, które odbijają się na przykład w znaczeniu liczb i matematyki także w filozofii platońskiej.

Platon i Sokrates oddziaływali na duchowy rozwój ludzkości bezpośrednio – przez osobiste przekazywanie posłannictwa mocy Braterstwa Życia, i pośrednio – dzięki wpływowi, jaki ich filozofia wywarła na wielu myślicieli.

Myślenie – przestrzenią dla Ducha

Bezpośrednie działanie impulsu Braterstwa powoduje zawsze, u osób objętych tym działaniem, śmierć starej istoty i powstanie prawdziwego człowieka, na ile jest to tylko w danych warunkach możliwe. Sokrates i Platon osiągnęli ten cel – dowodzi tego droga życia, którą przeszli i opisali we własnej filozofii. Jednak każdy impuls Braterstwa, obok podstawowego, wywiera także specyficzne działanie, zależne od stadium całej ludzkości, czy dotkniętego nim narodu.

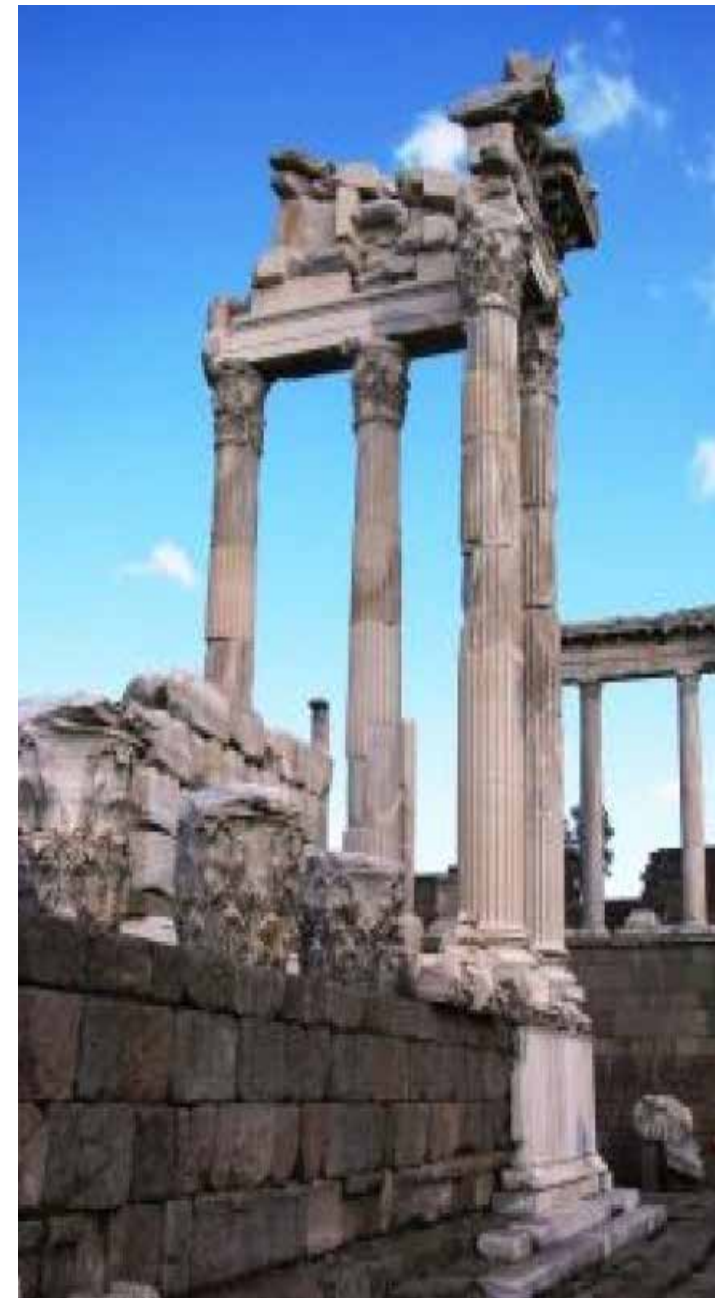
W omawianym okresie rozwój ludzkości, a szczególnie Greków, wkroczył w nową fazę. Człowiek miał osiągnąć

zdolność samodzielnego, już nie kolektywnego myślenia. Ciało mentalne miało się zindywidualizować. Na ludzi spadła tym samym odpowiedzialność za ich widzenie świata i samych siebie, oraz za ich własne działanie. Kiedy takie zadanie związane z rozwojem ludzkości spotyka się z misją transfiguracji, która przez wszystkie czasy jest powołaniem człowieka, wyłania się to, co stanowi filozofię Platona i Sokratesa.

Powiązali oni realność i aktywność nieprzemijalnego świata duchowego z nowym, samodzielnym myśleniem. Uczynili oni z tego myślenia naczynie i organ dla tej nowej rzeczywistości. Mogło wcale do tego nie dojść, czego dowodem są sofisci – współcześni obu filozofom ich najzagorzalsi przeciwnicy, którzy używali nowo nabytej zdolności do tego tylko, aby zwiększyć potęgę osobowości. Utrzymywali oni, że potrafią argumentami dowieść wszystkiego, i że każdy może się u nich w szkole nauczyć przedstawiać fakty w korzystnym dla siebie świetle i przez to wywyższyć się ponad innych. Rozwijali myślenie jako instrument egocentryzmu, podczas gdy dla Platona i Sokratesa było ono instrumentem i zarazem bramą wiodącą do spraw duchowych. Dając moc wyobrażenia celu i prowadzącej do niego ścieżki, myślenie miało być podporą dla ludzi pragnących wyzwolenia z ziemskości w ich wędrówce, ofiarowując rozumienie głową i sercem oraz niezależność od chwilowych nastrojów.

Myślenie a Siła Chrystusowa

Jezus także zetknął się z „sofistami” – uczonymi w piśmie i faryzeuszami. On też przygotował swych uczniów do poznania Królestwa Boga, pierwotnego świata. Jednak jego szczególnym celem było dokonanie transfiguracji za życia w materii i utrwalenie tej możliwości w swych

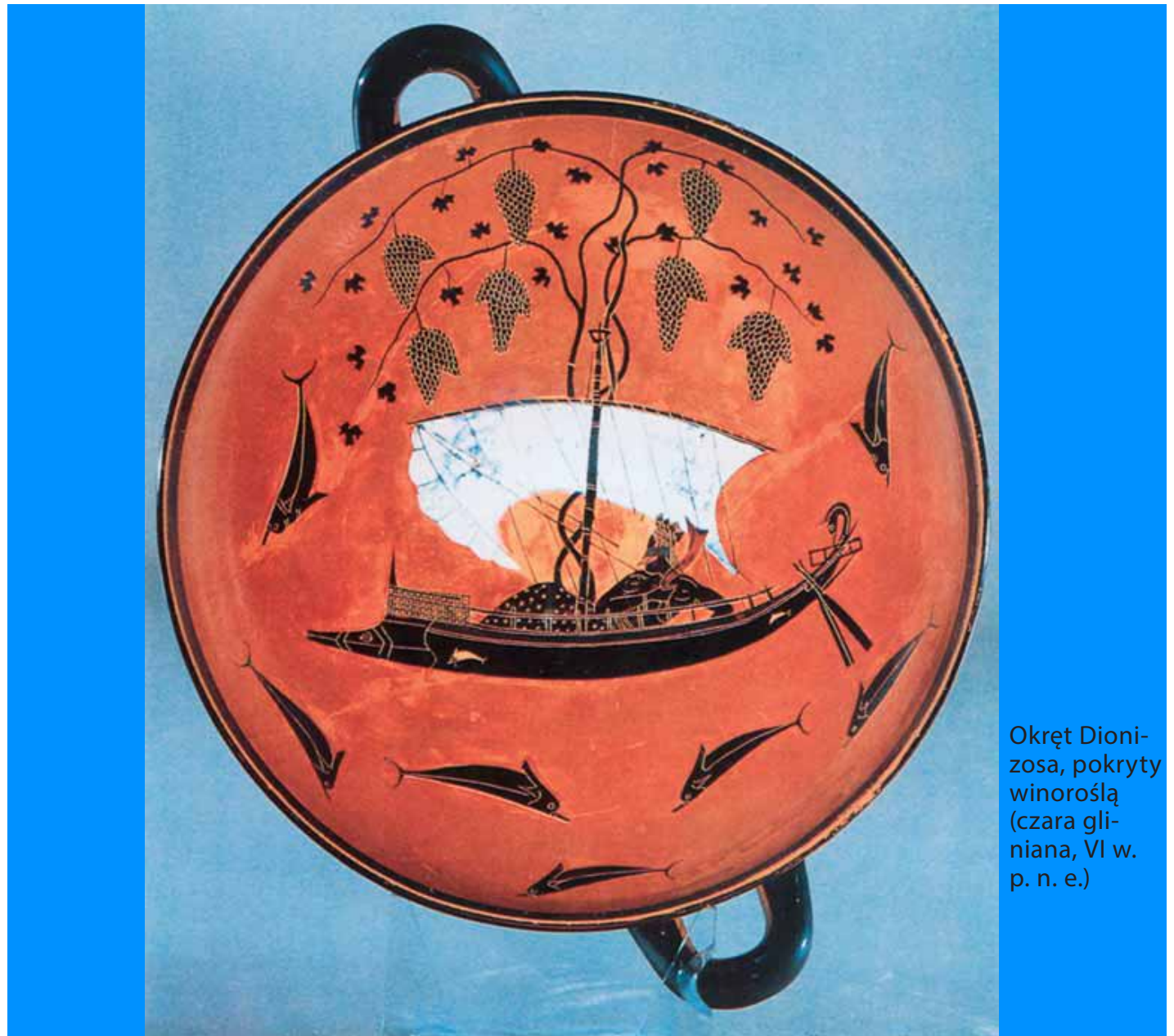
Filozofia Platona i Powszechne Braterstwo na Zachodzie

uczniach, w swym narodzie, w całej ludzkości.

Aby to osiągnąć, należało uwolnić się nie tylko od emocji i dążeń, lecz także od woli życia i wszelkich praw fizycznego bytu. Powinno się je przewyciężyć i zastąpić życiem z Ducha aż do poziomu ciała grubomaterialnego. Kiedy Jezus zrealizował proces transfiguracji, zademonstrował go i złożył ludzkości w darze, to przygotowany przez Platona i Sokratesa instrument indywidualnego myślenia był gotów, aby istotę tego procesu objąć mentalnie. Tym sposobem w ówczesnym świecie rozwinął się prąd duchowy określany jako Gnoza, nie stanowiący niczego innego, jak tylko przyjęcie i odzwierciedlenie w indywidualnym myśleniu transfiguracji Jezusa i wypromieniowanej przez niego na cały świat Siły Chrystusowej.

Ludzkość była już w stanie pojąć znaczenie życia Jezusa i wyłaniające się z niego zadanie. Mogła ujrzeć nieogarnione przestrzenie świata duchowego, otwarte dla nas dzięki transfiguracji Jezusa w Siłę Chrystusową, obszary Ojca i jego niezliczonych hierarchii duchowych przedstawianych przez gnostyków. Syn wskazał ludziom drogę do Ojca. Wyraźny stał się też stosunek między królestwem światów duchowych a ludzkością ziemską: egocentryzm w człowieku i ludzkości, Authades i Jaldabaoth dla gnostyków, stawiały Duchowi zacięty opór. Lecz kiedyś Siła Chrystusowa przewyciężyła ten egocentryzm w całej ludzkości – tak jak przewyciężyła go w jednym człowieku, Jezusie, aż do poziomu ciała. Nadejdzie nowa era.

Jan i Paweł są pierwszymi wielkimi świadkami możliwości mentalnego przeniknięcia zadania wyznaczonego przez chrześcijaństwo, możliwości stworzonej dzięki greckiemu sposobowi myślenia ukutemu przez Platona i Sokratesa. Zarówno Jan, jak i Paweł byli zaznajomieni

Okręt Dionizosa, pokryty winoroślą (czara gliniana, VI w. p. n. e.)

Filozofia Platona i Powszechne Braterstwo na Zachodzie

z grecką myślą.

Po nich szli inni, na przykład Valentinus, Basilides, Karpokrates – wszyscy znani gnostycy. Łączą oni zdolność myślenia indywidualnego, otwartego na Ducha, z doświadczeniem transfiguracji przeżytej przez Jezusa.

Także religia żydowska zna człowieka, który boskie objawienie ujmował i wyrażał posługując się otwartym na Boga myśleniem. Był nim Filon z Aleksandrii, żyjący współcześnie z Jezusem. Jahwe był dla niego nie bogiem obdarzonym cechami ludzkimi, lecz przenikającą świat pierwotną mocą i inteligencją, stwórczymi ideami Platona. Aspektem stwórczym tego boga był Logos, Słowo. A wędrówka człowieka miała swój cel w ponownym wstąpieniu w boskość po dokonaniu odwrotu od tego, co ziemskie.

Były też prądy nie łączące platonizmu z chrześcijaństwem czy judaizmem, lecz pragnące go po prostu kontynuować. W III wieku naszej ery, w egipskiej Aleksandrii wskrzeszona została filozofia platońska pod postacią tak zwanego neoplatonizmu. Jego głównymi przedstawicielami byli Ammonios Sakkas, Plotyn, Porfiriusz i Jamblich, aż do cesarza Juliana Apostaty.

Ruch ten był częściowo skierowany przeciw chrześcijaństwu, które już wtedy zaczynało kostnieć jako system struktur władzy i dogmatów, a częściowo stanowił próbę faktycznego poprowadzenia ludzi w stronę duchowości, jak to czynili Sokrates i Platon. W końcu jednak także i neoplatonizm został wyparty przez kościół. Zresztą, nie wydaje się prawdopodobne, aby mógł on przetrwać długo, jako że nie uznał dostatecznie stanowczo uwolnionej przez Jezusa Siły Chrystusowej oraz drogi transfiguracji.

Różokrzyż i nowe myślenie

Przez wiele setek lat połączenie uwolnionej Siły Chrystusowej i pojmującego myślenia, reprezentowane przez Gnozę, było zwalczane i niszczone przez władzę instytucjonalną i myśl dogmatyczną, wciąż jednak ukazywało się na nowo dzięki pojedynczym ludziom. W ruchu różokrzyżowym, którego początki sięgają XIV wieku połączenie to odżyło ponownie na wielką skalę, jako że zmierza on do powiązania ścieżki pierwotnego chrześcijaństwa z myśleniem indywidualnym. W mocy Chrystusowej przenikającej całą ludzkość, może powstać od nowa pod znakiem Różokrzyża, osobisty filozoficzny wgląd w pochodzenie, wędrówkę i przeznaczenie człowieka i ludzkości. A gdy przemiana egocentrycznej osobowości i myślenia człowieka Zachodu przez moc iskry Ducha w sercu będzie dostatecznie zaawansowana, możliwa będzie także świadoma percepcja i doświadczenie boskiego świata przy pomocy Nowej Duszy. Nowa Dusza – to myślenie wolne od egocentryzmu, ciało mentalne otwarte na Ducha.

Tak jak swego czasu, równoległe z Gnozą nastąpiło wskrzeszenie platońskiej filozofii przez Plotyna, tak też niemal równocześnie z powstaniem ruchu różokrzyżowego w kulturze Zachodu, filozofia platońska ponownie odżyła w piętnastowiecznej Florencji. Marsilio Ficino, za którego sprawą stało się to, głosił w całej Europie odejście od dogmatów kościoła oraz otwarcie myślenia na żyjącego Ducha. Platon i Sokrates otworzyli swe myślenie na żyjącego Ducha i uchronili je dzięki temu od żadnej władzy egocentryczności. Jeśli my, współcześnie, uwalniamy nasze myślenie od egocentryzmu i otwieramy je na promienie iskry Ducha, stosujemy w praktyce naukę Sokratesa i Platona i dajemy w ten

sposób Siłom Chrystusa możliwość, aby nas dogłębnie przemieniły.

Nowości wydawnicze: www.rozekruispers.pl

PRAGNOZA EGIPSKA

tom 3

Jan van Rijckenborgh

Trzeci tom Pragnozy Egipskiej i jej wołania w wiecznym Teraz zawiera w sobie oryginalne teksty Ksiąg 10-12 Corpus Hermeticum.

Obszerny komentarz ezoteryczny Jana van Rijckenborgha do tych Ksiąg, wyjaśnia czytelnikowi głębsze pokłady ich zawartości, opisując trzy główne przeszkody na ścieżce duchowej. Są to:

- fałszywe pojmowanie dobra i zła, ponieważ prawdziwe i jedyne Dobro jest tylko u Boga,

- rezultaty działania umysłu i zmysłów, powodujące związanie z tym światem,

- skłonność do wykorzystywania sił otrzymanych ze świata duchowego do ziemskich potrzeb, co oznacza niewierność wobec Ducha.

Na końcu tego tomu zamieszczono piętnastostronicowy słowniczek gnostycznych i różokrzyżowych pojęć. Na początku książki zamieszczona jest barwna ilustracja Johfry zatytułowana „Brama Saturna”, wraz z opisem wyjaśniającym jej symbolikę.

